

gang, inden 18-års-fødselsdagen, så vi ligesom kunne fejre, at nu var det forslag blevet voksent for alvor ved også at blive ført ud i livet. Så jeg siger tak for tilsagnet, og det regner vi så med.

Men jeg vil godt rejse en enkelt lille ting. Efter at have taget den her sag op får vi at vide af Justitsministeriet via justitsministeren, at nu ned-sætter man et udvalg for at løse det her problem, og det udvalg vil komme med en redegørelse inden for cirka et år. Men når det så viser sig, at det – med justitsministerens ord, fordi man opdager, at problemstillingerne er meget mere komplicerede – kommer til at tage dobbelt så lang tid, som det oprindeligt var planlagt, hvad er så årsagen til, at man ikke vender tilbage til Folketinget og siger: Det løfte, vi har givet Folketinget, kan vi altså ikke holde, og det kommer til at tage længere tid af de og de grunde?

Det er sådan set mest af hensyn til justitsministeren, at jeg spørger, for det vil jo også være lettere for justitsministeren at være justitsminister i den situation, for så ville man jo tro lidt mere på forklaringen om, at det skyldes, at det var vanskelige problemstillinger, hvis det kom i det øjeblik, hvor man traf beslutningen, frem for at det kommer lang tid bagefter som en forklaring. Så på det punkt synes jeg under alle omstændigheder, at debatten har givet anledning til, at man gør sig nogle overvejelser i Justitsministeriet og måske andre ministerier, om, hvad man gør i forhold til løfter til Folketinget om en sagsbehandling, der trækker langt ud over det, der oprindeligt er givet tilsagn om.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om delvis afskaffelse af dommers adgang til privat bibe-skæftigelse.

Af Margrete Auken (SF) m.fl.
(Fremsat 18/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Formålet med dette beslutningsforslag er at begrænse dommernes adgang til bibe-skæftigelse ved siden af hvervet som dommer. Det skal ikke længere være tilladt for dommere at være formand eller medlem af stående voldgiftsretter eller at deltage i private og faglige voldgiftssager. Ligeledes skal dommernes deltagelse i private klage- og ankenævn ophøre, medmindre dommerdeltagelse er lovbestemt.

Baggrunden for forslaget er jo den, at vi her i Folketinget i 1998 gennemførte nye regler om dommernes bibe-skæftigelse. Der blev bl.a. indført en indberetningsordning, hvorefter dommerne hvert år giver oplysning om indtægterne fra bierhverv i det foregående år.

Hvis oplysningerne giver anledning til det, kan den pågældende retspræsident give en dommer pålæg om, at dommeren kun må påtage sig bierhverv, hvis der gives tilladelse hertil.

Som et led i den nye ordning er der siden 1999 hvert år blevet offentliggjort en oversigt over dommernes biindtægter i det foregående år. Disse indberetninger har vist, at omfanget af bibe-skæftigelse ikke har været faldende, som det ellers var tanken, da vi ændrede reglerne i 1998, men tværtimod stigende, navnlig i Højesteret.

Heller ikke dommerne har været tilfredse med denne udvikling og med den kritik, der er fulgt i dens kølvand, og de har derfor også selv taget initiativer med det sigte at begrænse bibe-skæftigelsen og fordele den bedre mellem sig. Men hverken lovændringen eller initiativerne har altså vist sig tilstrækkelige til at sikre den udvikling, vi ønsker.

Jeg vil derfor gerne kvittere over for forslagsstillerne for at have taget initiativ til debatten i dag; ikke kun for intentionerne bag selve beslut-